

بررسی موافع توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی ایران *An investigation of obstacles in the development of E-learning in Iran educational system*

درباره مقاله: 1386/5/14؛ دریافت نسخه نهایی: 1386/8/2؛ پذیرش مقاله:
1387/8/6

Seyyede Maryam Hoseini Largani (M.A)*
Reza Mir Arab (M.A)**
Saeed Rezayi (M.A)***

سیده مریم حسینی لرگانی*
رضا میرعرب رضی**
سعید رضایی***

Abstract: The main objective of the present study was to investigate the obstacles in the development of E-learning in Iran educational system. Firstly, this research investigated the obstacles, using the Delphi method to prioritize them while suggesting some strategies to tackle the problems. A questionnaire with the Cronbach alpha of .86 was administered to a sample of 46 E-learning experts. Results showed the rank of the obstacles as follows: 1) technological 2) socio-cultural, 3) pedagogical 4) legal/administrative, 5) strategic, and 6) economic.

Keywords: E-learning, Iran Educational System

چکیده: هدف از این پژوهش، بررسی تحلیلی موافع توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی ایران بود. برای این منظور ابتدا به شناسایی موافع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران با استفاده از روش دلفی و سپس به مشخص کردن اولویت آنها و ارائه راهکار پرداخته شد. روش تحقیق از نوع توصیفی - پیمایشی و نمونه آماری شامل 46 نفر از متخصصان آموزش الکترونیکی بود. پرسشنامه این پژوهش، از نوع تحقیق ساخته و با ضریب پایایی 0/86 میباشد. آزمون های آماری به کار رفته، علاوه بر روش دلفی، روش مجذور کای (خی دو)، آزمون فریدمن و ضریب همبستگی کندال میباشند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که موافع آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی ایران به ترتیب عبارت اند از 1) موافع تکنولوژیکی، 2) فرهنگی/اجتماعی، 3) پدagoژیکی، 4) حقوقی/اداری، 5) راهبردی و 6) اقتصادی.

کلید واژه ها: نظام آموزشی، فناوری اطلاعات و ارتباطات، آموزش الکترونیکی، موافع توسعه آموزش الکترونیکی

* عضو هیئت علمی مؤسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی
Mhosseini@irphe.ir

** کارشناس ارشد برنامه ریزی آموزشی دانشگاه تهران

*** کارشناس ارشد روانشناسی کودک استثنایی

* Faculty member of Institute for Research and Planning in Higher Education
Mhosseini@irphe.ir

** M.A in Planning Educational Tehran University

*** M.A in Educational Planning

مقدمه

با بازنگری فرایندهای نظام سنتی آموزش در مقابله با نظام نوین آموزشی میتوان مزایای ذی قیمتی را در نظام نوین آموزشی یافت که این مزایا مهمترین دلیل در تضمین به کارگیری این نوع آموزش در جهان امروزی بوده است (فرامرزیان، 1384). لذا با تمام مزایای مرتبط بر این نوع آموزش، چالشها و موانعی برای آن وجود دارد که در ابعاد گوناگون، نظام‌های آموزشی جهان را تحت تأثیر قرار داده است.

آموزش الکترونیکی یا آموزش مجازی پارادایم جدیدی است که در حوزه آموزش و یادگیری پدید آمده است و در واقع به نوعی از یادگیری گفته می‌شود که در هر زمینه، برای هر فرد، در هر زمان و در هر مکان، به صورت مدام عمر فراهم آمده است (جهانگرد، 1383). این آموزش میتواند به دو صورت همزمان و غیر همزمان ارائه شود. طبق نظر بیشتر صاحب‌نظران، آموزش الکترونیکی در انواع مختلف آن چون آموزش مبتنی بر رایانه، آموزش مبتنی بر اینترنت، آموزش مبتنی بر وب، محصول فناوری اطلاعات است و بشر را به سمت انقلاب بزرگ آموزشی سوق میدهد و میتواند کلید گذر نیروی انسانی از شیوه‌های کهن به رویکردهای نوین یعنی دنیای اطلاعاتی باشد؛ بنابراین شایسته و بایسته است که مشکلات پیش روی استقرار و توسعه آن را بشناسیم و برای فراغیر نمودن آن در کشور تلاش نماییم. پس در اندیشه پاسخ جامع الطراف به پرسش‌هایی از قبیل، موانع موجود در زمینه توسعه آموزش الکترونیکی کدامند؟ اولویت بندی این عوامل چگونه است؟ و راه‌های رفع این عوامل کدامند؟ باشیم.

موانع و مشکلات موجود در توسعه آموزش الکترونیکی در جهان ادبیات مورد نظر در زمینه موانع آموزش الکترونیکی مؤید این است که مهمترین مواردی که سیاستگذاران، برنامه‌ریزان، مربیان و دیگر دستاندرکاران باید در نظر بگیرند، عبارت‌اند از:

1. خط مشی‌های جامع آموزشی و برنامه‌ریزی؛
 2. زیرساخت‌ها؛
 3. زبان، ظرفیت سازی و امور مالی؛
 4. چالش‌های پدagogیکی؛
 5. چالش‌های سازمانی؛
 6. چالش‌های تکنولوژیکی (جهانگرد، 1383؛ ربیعی، 1381؛ رزاقی، 1385؛ بهشتی، 1383 و نوری، 2002).
- این موارد منشاء مشکلاتی هستند که آموزش الکترونیکی در جهان با آنها روبرو بوده است.

1. خط مشی‌های جامع آموزشی و برنامه‌ریزی

برای رسیدن به ارتقا و اصلاح آموزش از طریق منابع الکترونیکی بایستی اهداف صریح و روشن، خطوط راهنمای، بسیج منابع مورد نیاز و الزامات سیاسی در همه سطوح فراهم شود.

برخی از عناصر ضروری برنامه‌ریزی برای آموزش الکترونیکی عبارت‌اند از:

1. تحلیلی درست از وضعیت فعلی سیستم آموزشی. به عبارت دیگر، بایستی تأثیرات فناوری اطلاعات و ارتباطات و روش‌های نهادینه کردن آنها در سیستم آموزشی به خوبی در نظر گرفته شوند، به ویژه آنهایی که باعث پیشرفت آن می‌شوند، همین‌طور موانع آن نیز به درستی شناسایی شوند.
2. تعیین اهداف آموزشی در سطوح مختلف آموزش و پرورش، همچنین وجود مختلف کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات که میتواند به بهترین وضع در تأمین این اهداف به کار رود. سیاستگذاران و برنامه‌ریزان، باید

درباره تقدیم و اهداف مختلف به کار می‌روند داشته باشند. همچنین همانند تجربیات همه نظام‌های آموزشی جهان، درباره تقدیم نیازهای آموزشی، مالی، ظرفیت منابع انسانی و تنگناهای موجود درکشور هشیار باشند و اینکه چگونه این تجربیات می‌تواند برای نیازهای خاص کشور اقتباس شوند.

2. چالش‌های زیرساختاری در آموزش مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات:
- (رزاقی، 1385؛ بهشتی، 1383 و نوری، 2002).
- سیاستگذاران و برنامه‌ریزان باید در شروع هر برنامه مبتنی بر فناوری اطلاعات و ارتباطات، به دقت موارد مرتبط با چالش‌های زیرساختاری زیر را در نظر بگیرند:
2. 1. در اولین مرحله آیا اطاق‌ها و ساختمان‌های مناسب برای جای دادن فناوری وجود دارد؟ درکشورهایی که ساختمان مدارس آنها خیلی قدیمی است، نیاز به تعمیر گستردۀ برای اطمینان از سیستم‌های سیم‌کشی برق ساختمان، سرمایش و گرمایش، تهویه مناسب و ایمنی وجود دارد.
 2. 2. مورد دیگر وجود برق و تلفن است. درکشورهای در حال توسعه، مناطق وسیعی هنوز قادر برق مناسب هستند و نزدیکترین ایستگاه تلفن از آنها چندین کیلومتر فاصله دارد. در اغلب کشورهای توسعه یافته، از تکنولوژی بی‌سیم استفاده می‌شود. این سامانه گرچه مستلزم هزینه است ولی کشورهای در حال توسعه با ارتباطات از راه دور ضعیف هم می‌توانند این راه حل را امتحان کنند.
 2. 3. سیاستگذاران باید همچنین حضور انواع مختلف فناوری اطلاعات و ارتباطات در کشور را به‌طور عام و در سیستم آموزشی (درهمه سطوح) به طور خاص مورد بررسی قرار دهند. مثلاً نیاز اولیّه آموزش الکترونیکی (با استفاده از رایانه و از طریق آن لاین) دسترسی به رایانه و سرویس‌های اینترنتی در سطح جامعه، به خصوص مدارس و خانواده‌هاست.

چالش‌های ظرفیت‌سازی

تلash‌های گوناگونی باید در سراسر سیستم آموزشی برای ظرفیت‌سازی صورت گیرد. ضروری است برای پیشرفت تخصصی معلمان، باید ظرفیت‌سازی مناسبی انجام گیرد، این ظرفیت‌سازی را می‌توان در قالب پنج محور پیاده کرد: 1) مهارت در کاربردهای ویژه؛ 2) ادغام در برنامه‌های درسی موجود؛ 3) تغییرات برنامه‌های درسی در ارتباط با کاربرد IT¹ (شامل تغییرات در طراحی آموزشی)؛ 4) تغییرات در نقش معلم؛ 5) پشتیبانی از تئوری‌های آموزشی.

پژوهش درباره کاربرد فناوری اطلاعات و ارتباطات در زمینه‌های گوناگون آموزشی در طی سال‌ها و به صورت یکنواخت، عدم توانایی معلمان را مانع موفقیت مطرح می‌کند. این پژوهش‌ها درک اینکه چرا استفاده از آموزش الکترونیکی برای معلمان ضرورت دارد و چگونه به درستی از آن کمک بگیرند تا بهتر بتوانند تدریس کنند را نشان می‌دهد. متأسفانه، بیشتر پیشرفت تخصصی معلمان در فناوری اطلاعات و ارتباطات در زمینه آموزش ابزارها و تأکید بر کاربرد آنها در آموزش بوده است.

چالش‌های پد‌اگوژیکی

چالش‌های پد‌اگوژیک²، از شرایط جدید در محیط‌های مجازی، گروه‌های هدف جدید و اهداف جدید نشأت می‌گیرد. به گونه‌ای که دریفوس³ در سال (2001) بیان کرده است، محیط‌های آموزش مجازی، دانشجو را از محل تحصیل جدا می‌کند و مانعی برای کسب دانش در محیط دانشگاه برای دانشجویان ایجاد کرده است.

به نظر دریفوس، اینترنت باعث عدم مشارکت واقعی دانشجو در کلاس می‌شود و استدلال می‌کند که ارزش‌های فردی و باورها برای تبدیل اطلاعات به معنی بسیار مهم هستند و اگر دانشجویان در تحصیل درگیری و مشارکت و تعهد نداشته باشند نمی‌توانند بر آموزش صحیح تأثیر گذارند.

در آموزش الکترونیکی، استفاده از سخنرانی باید درنظر گرفته شود. به دلایل روشن و شفاف، اهداف حاصل از سخنرانی باید به روشی جدید برآورده شوند. علاوه بر ملاقات رودررو در تالار کنفرانس، استاد و دانشجو باید آموزش را تسهیل بخشد و آن را با استفاده از راه‌های جدید هدایت کنند. کنفرانس‌های ویدئویی مبتنی بر رایانه، روشی برای کنار هم قرار دادن استاد و دانشجو همانند روش سخنرانی سنتی است (سلیم آبادی، 1385).

چالش‌های سازمانی

چالش‌های سازمانی در توسعه آموزش الکترونیکی به شرایطی بر می‌گردد که مرتبط با چارچوب مورد نیاز برای فعالیت آموزش الکترونیکی است. این چالش‌ها با ایجاد کتابخانه، مدیریت آموزش و مشاوره دانشجویان، همچنین گردآوری مدرسان و دیگر کارکنان لائق و ایجاد یک چارچوب جدید برای توسعه آموزش‌های جدید مرتبط است. برای توسعه آموزش الکترونیکی، کتابخانه باید دوباره مورد بررسی قرار گیرد، به گونه‌ای که دانشجویان اطمینان حاصل کنند که به کتابخانه دسترسی خواهند داشت. اقدامات انجام شده در این زمینه به چند سال پیش بر می‌گردد که اولین قدم ایجاد پایگاه‌های داده مبتنی بر وب با ویژگی‌های گسترده برای جستجو در مجموعه کتابخانه صورت گرفت. گام بعدی ایجاد کتابخانه‌های مجازی با ویژگی‌های الکترونیکی است که امکان جستجو، رزرو و تحويل را ایجاد می‌کند.

چارچوب‌های مجازی به تنها یی نیازمند مدیریت برای ایجاد عناصر مجازی هستند. بنابراین، بسیار مهم است که نیازهای دانشجویان و امکان تماس با مدیریت همراه با تغییر در ترکیب جمیعت دانشجویان ایجاد شود. در این زمینه انتطبق با آموزش الکترونیکی می‌تواند حداقل مبتنی بر دو استراتژی مختلف باشد: افزایش ساعت کاری واحد مدیریت، یا سطح بالایی از کمک‌های الکترونیکی توسط خود شخص و پرسش و پاسخ غیرهمزمان (فرهادی، 1384).

چالش‌های تکنولوژیکی

آشکار است که مسائل تکنولوژیکی در آموزش الکترونیکی بسیار ضروری هستند. از این رو، چالش‌های تکنولوژیکی به سه فرایند مرتبط تقسیم می‌شوند: انتخاب و توسعه تکنولوژی مناسب، به کارگیری تکنولوژی و عملکرد تکنولوژی. این تکنولوژی‌ها شامل ابزار برای حمایت فرایندهای یادگیری و مدیریت آموزش هستند. باید توجه شود تا تکنولوژی با درنظرگرفتن چارچوب پدagogیکی انتخاب گردد و قابل اطمینان باشد و به راحتی مورد استفاده قرار گیرد. در زمان به کارگیری تکنولوژی لازم است که آموزش‌هایی در مورد چگونگی استفاده از آن و پشتیبانی و نگهداری سیستم‌ها توسط کاربر به افراد داده شود. عملکرد سیستم‌های IT فعالیت اصلی دانشگاه‌های مجازی می‌باشد. از کار افتادگی سیستم‌ها، ممکن است استاید و دانشجویان را از دسترسی به درس و سخنرانی‌ها محروم سازد و ناامیدی را فوراً گسترش دهد. بنابراین قابلیت استفاده امن و مطمئن باید فراهم شود نه فقط در طی ساعت کاری دانشگاه‌های سنتی، بلکه در سراسر روز و شب، اوآخر هفته و تعطیلات. بنابراین عملکرد سیستم‌ها باید قابل اطمینان باشد (لیتلجان و اسلاتر⁴، 1997 و پیسکوریج⁵، 2003).

اهداف و روش تحقیق

این پژوهش درصد توصیف و مشخص ساختن موائع توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی کشور و پاسخگویی به پرسش‌های زیر می‌باشد:

1. موانع موجود در زمینه توسعه آموزش الکترونیکی در نظام آموزشی کشور کدامند؟

2. اولویت بندی این عوامل چگونه است؟

3. راههای رفع این عوامل چه می باشد؟

روش تحقیق مورد استفاده برحسب نحوه گردآوری داده‌ها، از نوع روش تحقیق توصیفی- پیمایشی می‌باشد. روش به کار رفته در این پژوهش یکی از انواع روش پیمایشی یعنی دلفی است. این نوع روش عبارت است از اتفاق نظر یک جمع صاحبنظر درباره یک موضوع خاص (سرمد و همکاران، 1384). نتیجه فرایند دلفی چیزی جز به دست آوردن ایده نیست. نتایج این فرایند ایده‌های افرادی را که در آن پانل شرکت داشته‌اند، نشان می‌دهد. دیدگاه اعضای پانل برحسب حداقل آرا و به طور آماری خلاصه می‌شود. داده‌های به دست آمده از روش دلفی می‌تواند به چند طریق نمایش داده شود. ایده گروه باید به جای استفاده از میانه بر اساس میانگین باشد، زیرا یک پاسخ بی‌ربط می‌تواند میانه را به طور غیرواقعی تغییر دهد. افزون بر این، لازم است که تحلیلگر، گستره ایده‌ها را با استفاده از چارک‌ها نشان دهد. در این پژوهش برای تعیین میزان اتفاقنظر میان اعضای پانل، از ضرب هماهنگی کندال⁶ استفاده شد. ضرب هماهنگی کندال مقیاسی است برای تعیین درجه هماهنگی و موافقت میان چند دسته رتبه مربوط به N شیء یا فرد. در حقیقت با کاربرد این مقیاس می‌توان همبستگی رتبه‌ای میان K مجموعه رتبه را یافت. چنین مقیاسی به ویژه در مطالعات مربوط به «پایایی میان داوران»⁷ مفید است. ضرب هماهنگی کندال نشان می‌دهد که افرادی که چند مقوله را بر اساس اهمیت آنها مرتب کرده‌اند، اساساً معیارهای مشابهی را برای قضایت درباره اهمیت هریک از مقوله‌ها به کار برده‌اند و از این لحاظ با یکدیگر اتفاقنظر دارند. ضرب هماهنگی کندال شخصی است که میزان انحراف هماهنگی مشاهده شده در یافته‌های پژوهش را از میزان هماهنگی کامل نشان می‌دهد. این ضرب بین (عدم توافق) و 1 (توافق کامل) متغیر است. ضرب هماهنگی کندال (W) با استفاده از فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$W = \frac{s}{\frac{1}{12} k^2 (N^3 - N)}$$

که در آن:

$$s = \sum \left[R_j - \frac{\sum R_j}{N} \right]^2$$

s = حاصل جمع مربعات انحرافهای R_j ها از میانگین R_j ها

RJ = مجموع رتبه‌های مربوط به یک عامل

$= K$ = تعداد مجموعه‌های رتبه‌ها (تعداد داوران)

$= N$ = تعداد عوامل رتبه بندی شده

$$\frac{1}{12} K^2 (N^3 - N)$$

يعني حاصل جمع s که در صورت وجود موافقت کامل بین رتبه بندی مشاهده می‌شد.

جدول 1: تفسیر مقادیر گوناگون ضرب هماهنگی کندال

مقدار W	تفسیر	اطمینان نسبت به ترتیب عوامل
0/1	اتفاق نظر بسیار	وجود ندارد

ضعیف

کم	اتفاق نظر ضعیف	0/3
متوسط	اتفاق نظر متوسط	0/5
زیاد	اتفاق نظر قوی	0/7
بسیار زیاد	اتفاق نظر بسیار قوی	0/9

شایان ذکر است که معناداری آماری ضریب W برای متوقف کردن فرایند دلفی کفايت نمی‌کند. برای پانل‌های با تعداد بیش از 10 عضو حتی مقادیر بسیار کوچک W نیز معنادار به حساب می‌آیند.

جامعه و نمونه آماری

از آنجایی که مبحث آموزش الکترونیکی موضوعی نسبتاً جدید در دنیا، به ویژه در کشورهای در حال توسعه و از جمله در ایران می‌باشد، با توجه به تعداد اندک افراد متخصص در این زمینه امکان نمونه‌گیری وسیع از بین این تعداد اندک میسر نمی‌شد و لذا تلاش شد تا از کلیه افرادی که از زمان مطرح شدن آموزش الکترونیکی در ایران، از طریق مصاحبه‌ها، مقالات و کارهای اجرایی در زمینه آموزش الکترونیکی صاحب‌نظر بودند و مورد شناسایی قرار گرفته بودند، در قالب جامعه آماری، تا حد امکان به جمع‌آوری اطلاعات پرداخته شود. بنابراین، جامعه آماری برای انجام این تحقیق شامل تمام افراد متخصص و صاحب‌نظر و دست‌اندرکاران آموزش الکترونیکی در شهر تهران می‌باشد. با توجه به تعداد اندک و گستره پراکنده جامعه آماری پژوهش حاضر، در نهایت به 46 نفر از این متخصصان به عنوان نمونه آماری بسنده شد. مراکزی که آزمودنی‌ها از آنجا انتخاب شده‌اند عبارت است از:

- دانشگاه علامه طباطبائی، دانشگاه علم و صنعت، دانشگاه شهید بهشتی، مؤسسات خصوصی درگیر در این موضوع، وزارت‌تخانه آموزش و پژوهش. شایان ذکر است، از میان تمام این دانشگاه‌ها و مؤسسات خصوصی، از همه کسانی که حداقل 1 تا 5 سال سابقه مشارکت در آموزش و پژوهش الکترونیکی داشتند در پژوهش استفاده شدند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

برای جمع‌آوری اطلاعات از معمول‌ترین ابزار یعنی پرسشنامه استفاده گردید. پرسشنامه طراحی شده دارای یک نامه همراه و 3 بخش اصلی است که مشخصات کلی پاسخ‌دهندگان در آن آورده شده است که شامل اطلاعات جمعیت شناختی از جمله: سن، جنسیت، رشته تحصیلی و میزان آشنایی با مفاهیم فناوری اطلاعات می‌باشد. در قسمت بعد، موانع توسعه آموزش الکترونیکی به 6 دسته تکنولوژیکی، فرهنگی، آموزشی، حقوقی/قانونی، راهبردی و اقتصادی تقسیم شدند. در قسمت موانع تکنولوژیکی 10 عامل، در قسمت فرهنگی 7 عامل، در قسمت آموزشی 10 عامل، در قسمت حقوقی 6 عامل، در قسمت راهبردی 9 عامل و در قسمت اقتصادی 3 عامل در مجموع 45 عامل به عنوان موانع توسعه آموزش الکترونیکی آورده شده و از پاسخ‌دهندگان خواسته شده بود این عوامل را در 5 درجه خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد طبقه بندی کنند.

پایایی

یکی از روش‌های محاسبه پایایی، استفاده از آلفای کرونباخ می‌باشد. این روش برای محاسبه هماهنگی درونی ابزار اندازه‌گیری از جمله پرسشنامه به

کار می‌رود. آلفای کرونباخ محاسبه شده با استفاده از نرم افزار SPSS برای پرسشنامه اول ۰/۸۶ می‌باشد که چون این ضریب به ۱ نزدیک است، نشان دهنده قابلیت اعتماد و پایایی مطلوب پرسشنامه است.

بررسی جمعیت شناختی یافته‌های پژوهش

افراد صاحبنظر در این پژوهش، شامل ۹ نفر با تحصیلات کارشناسی ارشد و ۳۷ نفر دکتری می‌باشند. همین‌طور حوزه تحصیلی و تخصص اساتید شامل ۱۶ نفر فنی و مهندسی، ۱۳ نفر علوم انسانی، ۹ نفر علوم پایه، ۵ نفر پزشکی و ۳ نفر هنر می‌باشند. سوابق تجارب خبرگان (صاحب‌نظران و متخصصان آموزش الکترونیکی شاغل در مراکز آموزشی و پژوهشی) در آموزش الکترونیکی، شامل ۲۶ نفر ۱ تا ۵ سال، ۱۳ نفر ۵ تا ۱۰ سال و ۸ نفر ۱۰ سال به بالا بوده است.

دور اول پرسشنامه: پرسشنامه دور اول در سه قسمت تنظیم شده بود. در قسمت اول اطلاعات کلی در مورد افراد آورده شده و از آنها خواسته شده بود تا میزان تحصیلات، رشته تحصیلی، سن، جنسیت و میزان آشنایی با مفاهیم فناوری اطلاعات را مشخص سازند که نتایج حاصل از این قسمت در بالا آورده شد. در قسمت دوم پرسشنامه موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ۶ دسته فنی و تکنولوژیکی، فرهنگی و اجتماعی، پدagogیکی (آموزشی)، حقوقی و اداری، راهبردی و اقتصادی آورده شده‌اند. در این بخش از پاسخگو خواسته شده تا نظر خود را درباره میزان تأثیر هر یک از موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران با انتخاب یکی از گزینه‌های موجود در مقابل آنها اعلام نماید. در این قسمت از طیف ۵ درجه‌ای لیکرت که شامل گزینه‌های خیلی زیاد (۵)، زیاد (۴)، متوسط (۳)، کم (۲) و خیلی کم (۱) می‌باشد، استفاده شده است. در این دور با استفاده از میانگین، شاخص‌های اصلی‌تر انتخاب گردید. بدین صورت که متغیرهایی که میانگین آنها پایین ۳ بود را حذف کرده و مابقی در پرسشنامه دور دوم آورده شدند. قسمت دوم پرسشنامه که در انتهای هر دسته از موانع قرار داشت، به متغیرهایی اختصاص داده شده بود که در قسمت اول موجود نبوده اما از نظر پاسخ‌دهنده مهم و کلیدی به حساب می‌آمد.

دور دوم پرسشنامه: پرسشنامه دور دوم در دو قسمت تنظیم شد. این پرسشنامه براساس تجزیه و تحلیل پرسشنامه دور اول تهیه گردید. از پرسشنامه اول متغیرهایی را که میانگین آنها بالای ۳ (متوسط) قرار داشت، انتخاب شدند و مابقی حذف گردیدند. از ۴۵ عامل آورده شده در دور اول ۲۸ متغیر دارای میانگین بالای ۳ و ۱۷ متغیر دارای میانگین زیر ۳ بودند. همچنین از ۱۲ عامل اضافی ذکر شده توسط بعضی از اعضای پانل، به دلیل تکراری بودن بعضی از آنها، تنها ۶ عامل در دور دوم آورده شدند. این شاخص‌ها به صورت برجسته و مورب در پرسشنامه مشخص شده‌اند. در پرسشنامه دور دوم از اعضای پانل خواسته شد که با توجه به میانگین دور اول، نظر خود را مجدداً درباره میزان اهمیت موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران اعلام کنند. در این قسمت هم از طیف ۵ درجه‌ای لیکرت استفاده گردید. در قسمت دیگری از پرسشنامه از اعضای پانل خواسته شده که هر دسته از موانع را از نظر اهمیت رتبه‌بندی کنند و به هر عامل تنها یک امتیاز اختصاص دهند و اعداد اختصاصی در هر دسته تکراری نباشند.

دور سوم پرسشنامه: پرسشنامه دور سوم نیز همانند دور دوم در ۲ قسمت تنظیم شده است. دور سوم پرسشنامه پس از تجزیه و تحلیل دور دوم تدوین شد. در این پرسشنامه تنها ۴ شاخص از هر دسته از موانع (به غیر از موانع اقتصادی که شامل ۳ عامل بود) که توسط اعضای پانل در دور دوم به عنوان کلیدی‌ترین موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران شناخته شده بودند، آورده شد. در این پرسشنامه از اعضای از اعضای پانل خواسته شد که مجدداً

میزان تأثیر این متغیر (که در کل 23 عامل بودند) را در عدم توسعه آموزش الکترونیکی در طیف 5 درجه‌ای لیکرت با توجه به میانگین پاسخ اعضاً پانل در دور دوم تعیین کنند. در قسمت بعدی پاسخ دهنگان می‌بایست هر دسته از موانع را بین 1 تا 4 (به غیراز موانع اقتصادی که بین 1 تا 3 بود) از نظر اهمیت رتبه‌بندی کنند. نتایج حاصل از دور سوم پرسشنامه در ادامه آورده شده است:

جدول 2: نتایج حاصل از دور سوم پرسشنامه

ترتیب اهمیت شاخصها	انحراف معیار پاسخ‌ها	میانگین پاسخ‌ها	تعداد پاسخ‌ها	شرح عامل
موانع فنی / تکنولوژیکی				
1	0/935	3/96	25	کمبود نیروی انسانی متخصص
2	1/038	3/92	25	نیوود زیرساخت‌های تکنولوژیکی
3	1/013	3/88	25	ضعف در تهیه منابع الکترونیکی
4	1/155	3/80	25	پائین بودن سرعت اتصال (وسيع نیوودن پهنه‌بند)
موانع فرهنگی / اجتماعی				
1	0/961	3/56	25	عدم آشنایی عمامة مردم با آموزش مجازی
2	0/963	3/52	25	مقاومت در مقابل نظام نوین آموزشی (در مقابل نظام حضوری)
3	0/816	3/20	25	عدم احساس نیاز از سوی مردم
4	0/987	3/16	25	وجود فرهنگ شفاهی در کشور

ادامه جدول 2: نتایج حاصل از دور سوم پرسشنامه

ترتیب اهمیت شاخصها	انحراف معیار پاسخ‌ها	میانگین پاسخ‌ها	تعداد پاسخ‌ها	شرح عامل
موانع پدagogیکی				
1	0/702	4/08	25	عدم آشنایی مسئولان آموزش با پادگیری مجازی
2	0/707	4	25	عدم آشنایی با محیط سیستم آموزش مجازی
3	0/812	3/92	25	عدم آشنایی استادی با نظام آموزش مجازی
4	1/028	3/84	25	نیوود برنامه‌های آموزشی مناسب
موانع حقوقی / اداری				
1	0/841	4/04	25	نیوود سیاست‌ها، خط مشی‌ها و قوانین اجرایی
2	0/816	4	25	نیوود حق مالکیت معنوی
3	3/850	3/84	25	نیوود استانداردهای معتبرسازی
4	1/186	3/36	25	مشخص نیوودن ارزش مدرک تحصیلی مربوط
موانع راهبردی				

1	0/611	4/04	25	ضعف شناخت مسئولان سطح بالا
2	0/909	3/92	25	نبود راهبرد توسعه اطلاعاتی در کشور
3	0/800	3/84	25	نبود راهبرد روش برای مؤسسات آموزشی کشور
4	1/061	3/72	25	مناسب
موافع اقتصادی				
1	0/952	3/64	25	کمبود پشتیبانی‌های مالی مناسب
2	0/866	3/60	25	عدم استفاده مسئولان از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این زمینه
3	1/044	3/56	25	بالا بودن هزینه‌های اولیه توسعه آموزش الکترونیکی

همان‌طور که در جدول 2 مشاهده می‌شود، در این دور نیز از افراد خواسته شده بود تا موافع را رتبه‌بندی نمایند. در ادامه، نتایج تست فریدمن دور سوم پرسشنامه آورده شده است. اما پیش از آن، درصد رتبه‌های اختصاصی داده شده در دور سوم پرسشنامه توسط پاسخ‌دهندگان در جدول‌های 3-8 ارائه شده است.

جدول 3: درصد رتبه‌های اختصاصی به شاخص‌های موافع تکنولوژیکی در دور سوم

درصد رتبه‌های اختصاصی داده شده پاسخ‌دهندگان در دور سوم پرسشنامه					عوامل فنی/تکنولوژیکی
جمع کل	4	3	2	1	
%100		32	36	32	نبود زیرساخت‌های تکنولوژیکی
%100	68	28	4		پایین بودن سرعت اتصال (واسیع نبودن پهنای باند)
%100	32	32	32	4	ضعف در تهیه منابع الکترونیکی
%100		8	28	64	کمبود نیروی انسانی متخصص

جدول 4: درصد رتبه‌های اختصاصی به شاخص‌های موافع فرهنگی/ اجتماعی در دور سوم

درصد رتبه‌های اختصاصی داده شده پاسخ‌دهندگان در دور سوم پرسشنامه					عوامل فرهنگی/اجتماعی
جمع کل	4	3	2	1	
%100	8		48	44	مقاومت در مقابل نظام نوین آموزشی (در مقابل نظام حضوری)
%100	12		40	48	عدم آشنایی عامه مردم با آموزش مجازی
%100	24	60	8	8	عدم احساس نیاز از سوی مردم
%100	56	40	4		وجود فرهنگ شفاهی در کشور

جدول 5: درصد رتبه‌های اختصاصی به شاخص‌های موافع پد‌اگوژیکی در دور سوم

درصد رتبه‌های اختصاصی داده شده پاسخ‌دهندگان در دور سوم پرسشنامه					عوامل پد‌اگوژیکی
جمع کل	4	3	2	1	
%100		20	40	40	عدم آشنایی با محیط سیستم آموزش مجازی
%100		8	32	60	عدم آشنایی مسئولان آموزش با یادگیری مجازی

%100	32	52	16		عدم آشنایی اساتید با نظام آموزش مجازی
%100	68	20	12		نبود برنامه های آموزشی مناسب

جدول 6: درصد رتبه های اختصاصی به شاخص های موافع حقوقی / اداری در دور سوم

درصد رتبه های اختصاص داده شده پاسخ دهنگان در دور سوم پرسشنامه					عوامل حقوقی / اداری
جمع کل	4	3	2	1	
%100	4	8	48	40	نبوت حق مالکیت معنوی
%100		20	28	52	نبوت سیاستها، خط مشی ها و قوانین اجرایی
%100	24	52	24		نبوت استانداردهای معترسازی
%100	72	20		8	مشخص نبودن ارزش مدرك تحصیلی مربوط

جدول 7: درصد رتبه های اختصاصی به شاخص های موافع راهبردی در دور سوم

درصد رتبه های اختصاص داده شده پاسخ دهنگان در دور سوم پرسشنامه					عوامل راهبردی
جمع کل	4	3	2	1	
%100		16	28	56	ضعف شناخت مسئولان سطح بالا
%100	12	16	52	20	نبوت راهبرد توسعه اطلاعاتی در کشور
%100	12	56	16	16	نبوت راهبرد روشن برای مؤسسات آموزشی کشور
%100	76	12	4	8	نبوت مدیریت مناسب

جدول 8: درصد رتبه های اختصاصی به شاخص های موافع اقتصادی در دور سوم

درصد رتبه های اختصاص داده شده پاسخ دهنگان در دور سوم پرسشنامه				عوامل اقتصادی
جمع کل	3	2	1	
%100	56	32	12	بالا بودن هزینه های اولیه توسعه آموزش الکترونیکی
%100	32	48	20	عدم استفاده مسئولان از سرمایه گذاری بخش خصوصی در این زمینه
%100	12	20	68	کمبود پشتیبانی های مالی مناسب

حال در ادامه جدول های آماری مربوط به رتبه بندی، 6 دسته موافع آورده شده است:

اولویت بندی موافع (تست فریدمن)

پس از جمع آوری داده های دور سوم پرسشنامه، شاخص های هر دسته از موافع اولویت بندی شده و در انتها برای ادامه یا خاتمه دوره های دلفی ضریب کندال محاسبه می شود.

موافع تکنولوژیکی	
آزمون فریدمن	میانگین رتبه ها

نبود زیرساخت های تکنولوژیکی (2) پایین بودن سرعت اتصال (وسیع نبودن پهنای باند) (4)	2 3/64
ضعف در تهیه منابع الکترونیکی (3)	2/92
کمبود نیروی انسانی متخصص (1)	1/44

آزمون آماری

حجم جامعه	46
کای اسکوئر	42/744
درجة آزادی	3
درجة معنیداری	0/000

در این دور، 46 نفر از متخصصان، 4 دسته از متغیرهای تکنولوژیکی را رتبه‌بندی کردند. ضریب P-value نشان میدهد که تفاوت معنیداری بین رتبه‌هایی موافع توسعه تکنولوژیکی وجود دارد. همان‌طور که در جدول بالا مشاهده می‌شود بالاترین رتبه مربوط به عامل کمبود نیروی انسانی متخصص می‌باشد و در رتبه دوم، عامل نبود زیرساخت‌های تکنولوژیکی و ضعف در تهیه منابع الکترونیکی رتبه سوم و در آخرین رتبه پایین بودن سرعت اتصال (وسیع نبودن پهنای باند) قراردادارد.

موافع فرهنگی/اجتماعی

آزمون فریدمن	میانگین رتبه‌ها
مقاومت در مقابل نظام نوین آموزشی (در مقابل نظام حضوری) (2)	1/72
عدم آشنایی عامة مردم با آموزش مجازی (1)	1/76
عدم احساس نیاز از سوی مردم (3)	3
وجود فرهنگ شفاهی در کشور (4)	3/52

آزمون آماری

حجم جامعه	46
کای اسکوئر	36/696
درجة آزادی	3
درجة معنیداری	0/000

نظر و قضایت افراد در مورد 4 عامل فرهنگی بدین صورت است که عدم آشنایی عامة مردم با آموزش مجازی، رتبه اول؛ مقاومت در مقابل نظام نوین آموزشی (در مقابل نظام حضوری)، رتبه دوم؛ مقاومت در مقابل نظام نوین آموزشی (در مقابل نظام حضوری)، رتبه سوم و وجود فرهنگ شفاهی در کشور رتبه 4 را در دسته موافع فرهنگی به خود اختصاص دادند.

موافع پد‌اگوژیکی

آزمون فریدمن	میانگین رتبه‌ها
عدم آشنایی با محیط سیستم آموزش مجازی (2)	1/80
عدم آشنایی مسئولان آموزش با یادگیری مجازی (1)	1/48
عدم آشنایی استادی با نظام آموزش مجازی (3)	3/16

آزمون آماری

حجم جامعه	46
کای اسکوئر	46/344
درجة آزادی	3
درجة معنیداری	0/000

46 متخصص در دستة موافع پداغوجیکی، 4 عامل را بدین صورت رتبه‌بندی کردند: 1) عدم آشنایی مسئولان آموزش با یادگیری مجازی؛ 2) عدم آشنایی با محیط سیستم آموزش مجازی؛ 3) عدم آشنایی استادی با نظام آموزش مجازی و 4) نبود برنامه های آموزشی مناسب.

موافع حقوقی/اداری

آزمون فریدمن	میانگین رتبه‌ها
نبود حق مالکیت معنوی (2)	1/76
نبود سیاستها، خطمسی‌ها و قوانین اجرایی (1)	1/68
نبود استانداردهای معتبرسازی (3)	3/00
مشخص نبودن ارزش مدرک تحصیلی مربوط (4)	3/56

آزمون آماری

حجم جامعه	25
کای اسکوئر	38/904
درجة آزادی	3
درجة معنیداری	0/000

نتایج حاصل از تست فریدمن انجام شده روی داده‌های پرسشنامه دور سوم برای موافع حقوقی/اداری نشان می‌هد که نبود سیاست‌ها، خطمسی‌ها و قوانین اجرایی از نظر متخصصان بیشترین اهمیت را در بین 4 عامل دیگر دارد و پس از آن به ترتیب متغیرهای نبود حق مالکیت معنوی، نبود استانداردهای معتبرسازی و مشخص نبودن ارزش مدرک تحصیلی مربوط دارای رتبه‌های 2، 3 و 4 می‌باشد.

موافع راهبردی

آزمون فریدمن	میانگین رتبه‌ها
ضعف شناخت مسئولان سطح بالا (1)	1/60
نبود راهبرد توسعه اطلاعاتی در کشور (2)	2/20
نبود راهبرد روشن برای مؤسسات آموزشی کشور (3)	2/64
نبود مدیریت مناسب (4)	3/56

آزمون آماری

حجم جامعه	25
کای اسکوئر	30/6480
درجة آزادی	3
درجة معنیداری	0/000

نتایج جدول بالا نشان می‌دهد که ضعف شناخت مسئولان سطح بالا بالاترین اهمیت را دارد و نبود مدیریت مناسب پایین‌ترین درجه اهمیت را دارد و در این بین نبود راهبرد توسعه اطلاعاتی در کشور و نبود راهبرد روش برای مؤسسات آموزشی کشور به ترتیب دارای اهمیتی 2 و 3 می‌باشد.

موانع اقتصادی

آزمون فریدمن	میانگین رتبه‌ها
بالا بودن هزینه‌های اولیه توسعه آموزش الکترونیکی (3)	2/44
عدم استفاده مسئولان از سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این زمینه (2)	2/12
کمبود پشتیبانی‌های مالی مناسب (1)	1/44

آزمون آماری

حجم جامعه	25
کای اسکوئر	13/04
درجة آزادی	2
درجة معنیداری	0/001

از آنجایی که p-value کوچکتر از 0/05 است، در نتیجه تفاوت معنیداری بین رتبه‌های بین موانع اقتصادی وجود دارد. در این دور نیز برای میزان هماهنگی و همچنین تصمیم در زمینه ادامه یا توقف دورهای دلفی از ضریب همبستگی کندال استفاده می‌شود.

ضریب همبستگی کندال (دور سوم پرسشنامه) :

حجم جامعه	46
ضریب کندال	0/511
کای اسکوئر	281/158
درجة آزادی	22
درجة معنیداری	0/000

از آن جایی که ضریب 0/511 می‌باشد، با توجه نتیجه گرفت که توافقنظر متوسطی بین اعضای پانل وجود دارد. از آن جا که ضریب همبستگی کندال در دو دور پرسشنامه تغییر چشمگیری نداشته است و میزان افزایش این ضریب در دو دور 0/05 می‌باشد، لذا دورهای دلفی متوقف می‌شود.

نتیجه‌گیری و ارائه راهکار

برای پذیرش و استقبال از هر موضوع یا هر ایدئولوژی یا تکنولوژی لازم است که همانندی و همسویی بین سه عنصر شناخت، باور و عمل وجود داشته باشد. بدون حضور یکی از این عناصر فعل پذیرش میسر نمی‌شود. حال در مورد استقبال از تکنولوژی (استقرار نظام آموزشی الکترونیکی) ما تجمعی عناصر پذیرشی را نمی‌بینیم. اهمیت تکنولوژی را می‌دانیم، اما باور نداریم یا اهمیت را باور داریم، اما در پی عمل و فعل بخشنیدن نیستیم. با اغماض، گرچه شناخت و باور ما درباره اهمیت تکنولوژی (از هر نوع تکنولوژی) بعضی همسوست، اما چیزی که در این میان کم است، عملکرد است. یعنی همان ایجاد، تولید و توسعه و برطرف کردن موانع کاربردی آن است.

طبیعی است وقتی که این ناهمانگی در شناخت، باور و عملکرد باشد، همان خواهد بود که هستیم. نیروی فکری و فیزیکی قابل و کارآمد موجود است، اما در هدایت، پرورش، ساماندهی و جهتدهی علمی مشکل و موانع بنیادی داریم. گستره این موانع میتواند فرهنگی، اجتماعی، ساستگذاری، اقتصادی، حقوقی و ... باشد. خاطرنشان میسازد که گزینش و دستیابی به کارکردهای نو در زمینه آموزش الکترونیکی مستلزم نگاهی نو به نظام آموزش و پرورش است. نگرشی نو در ابعاد و محورهای گوناگونی چون تعاریف، اصول، اهداف، ساختار، محتوا، مدیریت و منابع انسانی. در کشور ما تغییرات و نگرشهای برآمده از تحولات عصر کنونی خود نیازها و انتظارات جدیدی را از آموزش و پرورش شکل داده است. در این پژوهش سعی شده آنچه را که در امر ایجاد، تولید، گسترش و کاربرد تکنولوژی مؤثر است و در رأس آنها تکنولوژی برای آموزش الکترونیکی را بررسی کنیم. با توجه به انجام روش دلفی در سه دور و تحلیل‌های آماری انجام شده روی داده‌ها (میانگین، انحراف معیار، تست فریدمن و ضریب همبستگی کندال) این نتیجه به دست می‌آید که موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران را می‌توان به 6 دسته تقسیم کرد: 1) فرهنگی/ اجتماعی؛ 2) فرهنگی/ اجتماعی؛ 3) پدagogیکی؛ 4) حقوقی/ اداری؛ 5) راهبردی و 6) اقتصادی. به طور کلی، راه اندازی آموزش الکترونیکی در کشور مستلزم تشکیل یک مثلث آتش است. به عبارت دیگر، همان‌گونه که برای روشن کردن و روشن نگهداشت آتش، سه عنصر سوخت، اکسیژن و منبع گرما موردنیاز است در دنیای آموزش الکترونیکی نیز زیرساخت‌ها (به منزله سوخت)، مهارت آموزی و بهسازی کارکنان و هیئت علمی (به مثابه اکسیژن) و فرهنگ سازمانی (به منزله گرما) سه ضلع مثلث آموزش الکترونیکی را تشکیل می‌دهند. لذا برای روشن کردن و روشن نگهداشت آن مفعول آموزش الکترونیکی تعامل و وجود هر سه ضلع ضرورت تمام دارد. در حقیقت زیرساخت‌های فناوری، پدagogیکی، انسانی، فرهنگی/ اجتماعی/ ارزشی، اقتصادی، اداری و پشتیبانی، قانونی و مدیریتی، همراه با بستر سازی فرهنگ سازمانی آموزش الکترونیکی و فراهم کردن زمینه‌های درونزا و بوم شناختی (اکولوژی) پدagogیکی مناسب، زمینه‌ساز اجرای موفقیت‌آمیز الگوی آموزش الکترونیکی خواهد بود. بنابراین پیشنهاد می‌شود که خود را در محدوده آنچه هستیم واقع‌بینانه ببینیم، پیش از ایجاد تکنولوژی یا وارد اکردن تکنولوژی، بستر آن به لحاظ اجتماعی، فرهنگی و ... فراهم شود. باور کنیم که توسعه پایدار و رسیدن به چشم اندازها و افق‌های از پیش تعیین شده، سخت وابسته به توسعه علم و تکنولوژی است. نگرش و باورمن را نسبت به تکنولوژی آن‌گونه که فی‌نفسه ذی‌قیمت است تغییر دهیم و این‌گونه به علم و تکنولوژی نگاه کنیم،

یاد اشتها

1. Information technology
2. pedagogic
3. Dreyfus
4. Little John and Slater
5. Piskurich
6. Kendall's Coefficient of Concordance (W)
7. interludes reliability

منابع

- بهشتی، علیرضا. (1383). بررسی نقش آموزش الکترونیکی در حل مشکلات آموزش‌های سنتی و استفاده از آن برای همگانی کردن امر تعلیم و تربیت در ایران. دومین همایش آموزش الکترونیکی، 20 و 21 دی ماه.
- جهانگرد، علیرضا. (1383). آموزش در جهان در حال گذار. مجموعه مقالات دومین همایش آموزش الکترونیکی. تهران: مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی. 20 و 21 دی ماه.
- ربیعی، حمیدرضا. (آذر 1381). طرح ملی توسعه مراکز آموزشی مجازی، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (ویرایش سوم).

رزاقی، سمیرا. (1385). بررسی عوامل مؤثر بر توسعه دانشگاه مجازی در ایران و تعیین وضعیت استراتژیک آن. پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته مدیریت فناوری اطلاعات. دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران.

سلیمان آبادی، ساراسادات. (1385). بررسی موانع توسعه آموزش الکترونیکی در ایران و ارائه راهکارهایی جهت رفع آنها. پایان نامه کارشناسی ارشد در رشته مدیریت فناوری اطلاعات، دانشکده مدیریت، دانشگاه تهران.

سرمد، زهره و حجازی، الهه و بازگان، عباس. (1384). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. تهران: نشر نی.

فرامرزیان، علی اصغر. (1384). دانشگاه‌های اینترنتی و دیگرگونی‌های آموزشی. سایت هم‌اندیشی و گفتمان ایران و جامعه اطلاعاتی.

فرهادی، ربابه. (پاییز 1384). آموزش الکترونیکی، پارادیم جدید در عصر اطلاعات، فصلنامه علوم و فناوری اطلاعات. دوره 21، شماره 1.

- Dreyfus H., (2001), "How Far is Distance Learning from Education?" Bulletin of *Science Technology Society*, vol.21,p:165_174
- Littlejohn, A., and Sclater, N. (1997). The virtual university as a conceptual model for faculty change and innovation. *Journal of Interactive Learning Environments*, Vol. 7, Numbers 2 &3.
- Nouri, S. (March 2002). Multimedia and E-Learning in Islamic Republic of Iran: A new direction for productivity promotion and enhancement; published by *the Asian Productivity Organization Journal*, chiyoda-ku, Tokyo, Japan.
- Piskurich, George M. (2003). *Preparing learners for e_learning*. Sanfrancisco: Josses- Bass/ Pfeiffer.